

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 15Co/40/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6118307199
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 12. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Klaudia Kosková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2019:6118307199.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Klaudie Koskovej a členov senátu JUDr. Jaroslava Mikulaja a JUDr. Jaroslava Galla v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s. r. o., IČO: 35 724 803, so sídlom Pajštúnska 5, 851 01 Bratislava, zast. TOMÁŠ KUŠNÍR, s. r. o., IČO: 36 613 843, so sídlom Pajštúnska 5, 851 01 Bratislava, proti žalovaným: 1/ E. W., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX L. XX, 2/ G. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX L. XX, o zaplatenie 11 475,63 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 15Csp/100/2018 - 168, zo dňa 13.12.2018, takto

rozhodol:

I. Rozsudok okresného súdu vo výroku, ktorým súd žalobu vo zvyšku zamietol a vo výroku o trovách konania, **p o t v r d z u j e .**

II. Žalovaným 1/ a 2/ náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd v Banskej Bystrici rozsudkom č. k. 15Csp/50/2018 - 168, zo dňa 13.12.2018 rozhodol: „Žalovaní 1/ a 2/ sú povinní spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi istinu vo výške 11 475,63 eur, úrok z úveru vo výške 1534,27 eur do 29.10.2015, úrok z omeškania vo výške 145,01 eur do 29.10.2015, úrok z omeškania vo výške 5,25 % zo sumy 11 475,63 eur od 30.10.2015 do zaplatenia, a to všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku. Súd žalobu v prevyšujúcej časti zamietla. Žalobca má nárok na náhradu trov tohto konania v plnej výške voči žalovaným 1/ a 2/, ktoré sú žalovaní 1/ a 2/ povinní zaplatiť žalobcovi v lehote 3 dní odo dňa rozhodnutia o výške trov samostatným uznesením.“

2. V odôvodnení rozhodnutia súd uviedol, že žalobca sa domáhal zaplatenia sumy 11 475,63 eur s príslušenstvom z dôvodu nesplatenia úveru, ktorý žalovaným poskytol na základe Zmluvy o úvere zo dňa 14.05.2012. Na základe uvedenej zmluvy poskytol žalobca žalovaným ako solidárnym dlžníkom úver vo výške 12.000,- eur za v zmluve dohodnutých podmienok. Z dôvodu neplnenia podmienok zmluvy žalovanými 1/ a 2/ žalobca oznámením o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru zo dňa 13.10.2015 úver predčasne zosplatnil k 29.10.2015. Predmetná zmluva je spotrebiteľská zmluva, v zmysle ust. § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, na ktorú sa vzťahuje režim spotrebiteľského práva.

3. Súd žalobe vyhovel v časti o zaplatenie 11 475,63 eur istiny úveru. Žalovaní 1/ a 2/ nerozporovali výšku žalovanej sumy, výpočet žalovanej istiny je rozdiel medzi výškou poskytnutého úveru 12 000 eur a započítanými úhradami na istinu 524,37 eur. Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že žaloba je dôvodná aj do sumy nezaplatených úrokov z úveru do 29.10.2015 (do zosplatenia úveru) vo výške 1 534,27 eur, a tiež nezaplatených úrokov z omeškania do 29.10.2015 vo výške 145,01 eur. Súd v zmysle § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka priznal žalobcovi aj zákonný úrok z omeškania vo výške 5,25 % ročne zo sumy 11 475,63 eur (z akej sumy žalobca požadoval priznať úrok z omeškania

po zosplatnení úveru) a to od 30.10.2015 (od prvého dňa nasledujúceho po zosplatnení úveru) až do zaplattenia.

4. V časti, kde žalobca požadoval úrok z úveru z nesplatennej istiny po vyhlásení predčasnej splatnosti úveru až do zaplattenia súd žalobu zamietol ako nedôvodnú, pretože dohodnuté úroky z poskytovaných peňažných prostriedkov patria veriteľovi len do splatnosti dlhu. Od splatnosti dlhu je dlžník v omeškani a má povinnosť platiť úrok z omeškania. Veriteľ zosplatnením úveru navodil stav, odkedy veriteľovi je možné priznať iba úrok z omeškania z dlžnej sumy. Dňa 29.10.2015 došlo k mimoriadnej splatnosti úveru, tým k zmene záväzku, ktorý vyvolal veriteľ. Mimoriadnou splatnosťou úveru zanikli všetky zmluvné dojednania, bez ohľadu na to, že žalobca úverovú zmluvu, ktorú sám formuloval pripravil tak, že zmluvný úrok nezaniká. V spotrebiteľskom zmluvnom vzťahu nemá takáto dohoda právnu ochranu a dlžníkovi spotrebiteľovi vzniká povinnosť vrátiť jednorázovo sumu požičaného úveru, navýšenú o kapitalizované úroky ku dňu mimoriadnej splatnosti úveru. Ak po mimoriadnej splatnosti úveru spotrebiteľ mešká s vrátením peňažných prostriedkov ide o protiprávny stav, s ktorým sa spájajú výhradne sankcie, nie odplatné plnenia, ktoré boli zmluvne dohodnuté pre prípad oprávneného držania peňažných prostriedkov za podmienok spotrebiteľskej úverovej zmluvy.

5. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP. Súd vychádzal z úspechu žalobcu v spore a priznal žalobcovi nárok na plnú náhradu trov konania voči žalovaným 1/ a 2/. O výške náhrady trov rozhodne súd samostatným uznesením, po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej (§ 262 ods. 2 CSP).

6. Proti tomuto rozsudku podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie voči zamietavému výroku, tým je dotknutý aj závislý výrok o trovách konania. Navrhol, aby odvolací súd rozsudok okresného súdu v zamietavej časti zmenil a žalobe vyhovel v celom rozsahu, alebo aby rozsudok okresného súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

7. Žalobca zastáva názor, že nárok na zmluvné úroky má aj po zosplatnení úveru a to až do úplného zaplattenia úveru. Pokiaľ žalobca vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru, tento stav nastal preto, že žalobca bol nútený uplatniť právo na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti, nakoľko žalovaní porušili svoje zmluvné povinnosti. Pritom naďalej pretrváva stav, kedy veriteľ nedisponuje s peňažnými prostriedkami a tieto sa naďalej sústredia u žalovaných, teda na strane žalovaných naďalej pretrváva zvýhodnený stav užívania peňažných prostriedkov od žalobcu a to dokonca bezplatne. Vyhlásením predčasnej splatnosti úveru nezaniká povinnosť dlžníka vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky a zaplatiť úroky za úver, menia sa len podmienky, za ktorých je dlžník povinný uvedenú povinnosť splniť. V prípade, ak by porušením povinnosti dlžníka, v dôsledku ktorého žalobca vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru zanikol veriteľovi nárok na zaplattenie úrokov za úver, dlžník by prakticky porušením povinnosti získal pre neho výhodnejšie postavenie. Z ust. § 497 a § 502 Obchodného zákonníka vyplýva, že úrok z úveru je vlastne cena (odplata) za užívanie poskytnutých peňažných prostriedkov a preto má dlžník zásadne platiť tento úrok za skutočnú dobu užívania, t.j. do doby skutočného vrátenia poskytnutých peňažných prostriedkov veriteľovi. Aj podľa ust. § 503 ods. 3 Obchodného zákonníka, ktorým sa zmluva o úvere riadi, platí, že veriteľ má nárok na úroky z úveru až do času riadnej úhrady poskytnutého úveru. Samotný zákon č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch predpokladá platenie úrokov za úver a celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom (definícia § 2 písm. d)). Žalobca poukazuje na prístup NS ČR (napr. rozhodnutie sp. zn. 32 Cdo 3830/2014, sp. zn. 31 Cdo 2851/1999, sp. zn. 32 Cdo 2782/1999, a ďalšie), ktorý nárok na zmluvný úrok po zosplatnení úveru veriteľovi priznáva. Poukazuje aj na rozhodnutia všeobecných súdov SR, ktoré dospeli k záveru o možnosti súbehu úrokov z úveru a úrokov z omeškania.

8. Žalovaní 1/ a 2/ sa k odvolaniu žalobcu nevyjadрили.

9. Krajský súd, ako súd odvolací, preskúmal vec podľa § 379 a § 380 ods. 1, 2 CSP a bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 (a contrario) CSP rozsudok okresného súdu v napadnutej časti podľa § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil.

10. Konanie v prejednávanej veci začalo dňa 24. 07. 2018, žalobcom od začatia konania a aj v odvolacom konaní sp. zn. 15Co 40/19 bola Poštová banka, a.s. IČO: 31 340 890, so sídlom Dvořákovo nábrežie 4, 811 02 Bratislava. Počas odvolacieho konania, avšak skôr ako sa konanie právoplatne

skončilo došlo k prevodu práv a povinností o ktorých sa koná, preto Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením sp. zn. 15Co 40/2019 pripustil, aby z konania vystúpil žalobca Poštová banka, a.s., so sídlom Dvořákovo nábřeží 4, 811 02 Bratislava, IČO: 31 340 890 a na jeho miesto vstúpil EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35 724 803.

11. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Podľa ods. 2 ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

12. Odvolací súd preskúmal odvolacie námietky žalobcu spolu s napadnutým rozsudkom okresného súdu, osvojuje si dôvody napadnutého rozsudku a v zmysle § 387 ods. 2 CSP na ne v celom rozsahu poukazuje. Rozhodnutie okresného súdu v napadnutej časti je vecne správne a odvolací súd ho potvrdil. Odvolací súd námietky žalobcu uvedené v odvolaní nepovažuje za dôvodné.

13. Vo vzťahu k odvolaním napadnutej časti rozsudku okresného súdu žalobcom sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s názorom okresného súdu, že dohodnuté zmluvné podmienky s poskytnutých peňažných prostriedkov (úveru) patria veriteľovi len do splatnosti dlhu. Tak ako uviedol súd prvej inštancie, po splatnosti dlhu nastupuje režim platenia úrokov z omeškania a povinnosť platiť dohodnuté úroky z úveru dňom splatnosti dlhu zaniká. Tento názor okresného súdu je prijatý v súlade s ustálenou rozhodovacou praxou najvyšších súdnych autorít Slovenskej republiky. V tomto smere je možné poukázať napr. na rozhodnutie Krajského súdu Prešov sp. zn. 1Co/30/2012, Krajského súdu Žilina sp. zn. 5Co/567/2013 a uznesenie NS SR sp. zn. 4Obo 143/98 a uznesenie Ústavného súdu SR č. k. IV. ÚS 476/2012-14 zo dňa 18.09.2012, ktoré je založené na výklade záveru, že je ústavne akceptovateľné, že po zosplatení úveru nastupuje režim platenia úrokov z omeškania, a nie už úrokov z úveru. Odvolací súd tiež poukazuje na závery odôvodnenia rozsudku Najvyššieho súdu SR publikované pod R59/1998, z ktorého taktiež vyplýva, že veriteľovi patria dohodnuté zmluvné úroky z poskytnutých prostriedkov iba do splatnosti dlhu, následne sa dlžník dostáva do omeškania a je povinný platiť už iba úroky z omeškania. Pokiaľ žalobca v odvolaní poukazoval na opačný prístup súdov, navyše Českej republiky, ide o názor odlišný, ktorý nekorešponduje s ustálenou rozhodovacou praxou najvyšších súdnych autorít SR, tak ako to predpokladá Čl. 2 ods. 2 CSP.

14. Odvolací súd zastáva zhodný názor aký uviedol okresný súd v odôvodnení svojho rozsudku, že jednorázovým zosplatením vzniká spotrebiteľovi povinnosť jednorázovo vrátiť sumu požičaných peňažných prostriedkov (§ 563 Občianskeho zákonníka), avšak navyšenú o kapitalizované úroky ku dňu zosplatenia a počnúc prvým dňom omeškania spotrebiteľa ide o protiprávny stav založený sankčným jednostranným predčasným zosplatením. S protiprávnym stavom sa spájajú sankcie, pretože spotrebiteľ je v omeškani s vrátením zosplatennej sumy. S protiprávnym stavom sa nikdy nebudú spájať odplatné plnenia, ktoré sa spájajú so stavom lege artis, a teda stavom oprávneného držania peňažných prostriedkov podľa podmienok dohodnutých v spotrebiteľskej zmluve. Pokiaľ existuje zmluvná úprava, ktorá s protiprávnym stavom stotožňuje aj odplatné nároky patriace len v právne súladom stave, je táto právna úprava na škodu spotrebiteľa neprijateľne odchylna od zákona, čo zmluvnú podmienku v zmysle ust. § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, prípadne ust. § 53 ods. 1 a 5 Občianskeho zákonníka robí absolútne neplatnou. V protiprávnom stave patria zmluvným stranám len sankcie a na tento účel je kogentným určujúcim pravidlom § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 nariadenia vlády 87/1990 Z. z..

15. Vo vzťahu k argumentácii žalobcu v odvolaní ohľadom aplikácie ustanovenia § 503 Obchodného zákonníka odvolací súd uvádza, že v zmysle § 503 ods. 1 Obchodného zákonníka záväzok platiť úroky je splatný spolu so záväzkom vrátiť použité peňažné prostriedky. Obchodný zákonník upravuje, že „záväzok platiť úroky je splatný spolu so záväzkom vrátiť“ použité peňažné prostriedky a nie „záväzok platiť úroky je splatný v momente vrátenia“ použitých peňažných prostriedkov. Expressis verbis úpravu obsahuje tiež tretia veta § 503 citovaného prvého odseku, keď splatnosť úrokov nastáva „v čase, keď sa má vrátiť“ zvyšok poskytnutých peňažných prostriedkov, a nie „v čase, keď dlžník vráti“ zvyšok poskytnutých prostriedkov. Citované ustanovenie § 503 ods. 1 Obchodného zákonníka je koncipované jednoznačne a nepripúšťa iný výklad. Navyac ust. § 503 ods. 3, upravuje otázku splácania úrokov výlučne pre prípad predčasného splatenia úveru zo strany dlžníka. Odvolací súd sa nestotožňuje s argumentáciou žalobcu, pretože citované ustanovenie upravuje iba splatnosť úrokov v

případe predčasného splatenia úveru zo strany dlžníka a Obchodný zákonník splatnosť úrokov upravuje v ustanoveniach § 503 ods. 1, 2, ktoré veliteľa oprávňujú na riadne úroky len do momentu vzniku záväzku vrátiť peňažné prostriedky veriteľovi, nie do momentu ich skutočného vrátenia.

16. V prípade, že dlžník nedodržiava dohodnuté podmienky, z rôznych dôvodov prestane splácať požičanú sumu, za takejto situácie veriteľ má viacero možností, ktoré uplatní. Nie je úplne pravdou to, čo je uvedené v odvolaní, keď žalobca sa stavia iba do pozície poškodeného a ukráteného veriteľa, pretože nemusí pristúpiť k zosplateniu úveru.

17. Odvolací súd rozhodnutie okresného súdu v zamietavej časti, ktorá bola napadnutá odvolaním žalobcu považuje za vecne správny, a preto v tomto rozsahu rozsudok okresného súdu potvrdil, spolu s nadväzujúcim výrokom rozsudku okresného súdu o trovách konania.

18. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol v súlade s ustanoveniami § 396 ods. 1 CSP, § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP, keď v odvolacom konaní boli v celom rozsahu úspešní žalovaní 1/ a 2/, preto by žalovaným patril nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu (100 %). Nakoľko však žalovaným 1/ a 2/ preukázateľne žiadne trovy odvolacieho konania nevznikli, bolo by neúčelné, aby o výške náhrady trov konania rozhodoval súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP). Preto odvolací súd rozhodol, že žalovaným 1/ a 2/ náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva (viď. uznesenie NS SR sp. zn. 6Cdo/176/2016 a sp. zn. 6 Cdo/5/2017).

19. Rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov členov senát 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).
Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP)

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie,

- a) ktorému súdu je určené,
- b) kto ho robí,
- c) ktorej veci sa týka,
- d) čo sa ním sleduje a
- e) podpis.

(§ 127 ods. 1 CSP)

Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (§ 127 ods. 2 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).